

начало само славянскитѣ стрѣлци имъ се юнашки опрѣли, но на третия день славянскитѣ войводи взели ключа на една отъ портитѣ и, подѣ прѣдлогъ че ще пушатъ прѣзъ нея пристигащитѣ струмци, сами се измъкнали съ своитѣ хора отъ града. Лъвъ Триполитѣ ограбилъ Солунъ, получилъ отреденото за българитѣ злато срѣщу часть отъ плѣнницитѣ, а останалитѣ съ всичко ограбено натоварилъ на корабитѣ си и отплавалъ за Критъ, дѣто плячката и робитѣ били раздѣлени между пиратитѣ.

Между това български отряди се опитали съ помощта на избѣгналитѣ отъ града славянски войводи и на дошлитѣ струмци да завзематъ опустошения Солунъ и да го направятъ свой градъ. Падането на Солунъ въ български ржцѣ съставлявало опасностъ и за Цариградъ; затова императорътъ употребилъ всички усилия да отклони Симеона, като му отстѣпалъ почти всички славяни въ южна Македония и южна Албания, които се доброволно присѣдинили къмъ българското царство. Новата българска граница била поставена на 21 к.м. отъ Солунъ. Съ тѣзи нови придобивки се завършило въ 904 г. обединяването на ония славяни въ Балканския полуостровъ, които образували въ старо врѣме българския славянски християнски народъ.

И така, благодарение на трудоветѣ и усилията на умния и високообразования си господарь, България, пълна съ млади и крѣпки жизнени сили, скоро се поправила отъ маджарския ударъ и достигнала до голѣма политическа мощъ. А това създадо благоприятни условия и за духовното повдигане на българския народъ.

Книжнината въ врѣмето на Симеона. — Понеже старобългарската писменостъ станала органъ за разпространяване и затвърдяване на новата ни християнска вѣра, тя писменостъ се бързо разширила и въ едно много скоро врѣме се създаде доста голѣма за врѣмето си книжнина. Началото на старобългарската книжнина било поставено у насъ още прѣзъ живота на Бориса, но до широко и пълно развитие тя достигнала въ врѣмето на Симеона, който се здраво заловилъ за духовното повдигане на своята държава, чрѣзъ прѣвеждане на извѣстни книжовни произведения отъ грѣцки. Понеже била създа-